

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατρίβων ὁ στίχος λεπτά 25

Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.

Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ

Δραχ. Ν 14.

Πληρωτέα κατ' ἐξαμηνίαν

Οἱ ἔρανοι καὶ τὸ σκάνδαλον.

Μετ' ἐκπλήξεως τὸ Πατραϊκὸν κοινὸν εἶδε καταγγελλόμενον, διὰ τινος ἐφημερίδος τῆς Πρωτεύουσας, τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον ἡμῶν ὡς σκανδαλοποιὸν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐνταῦθα συλλογῆς ἐράνων ὑπὲρ τῶν ἐν Αἰγίῳ ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων καὶ ὥσπερ τὴν ἐπιπολαιότητα μεθ' ἧς σοβαρὰ τῆς δημοσιογραφίας ὄργανα διασύρουσι τὸ ὄνομα τῶν ἀνωτέρων λειτουργῶν τῆς ἐκκλησίας, καὶ τὸ μέγεθος τῆς ἀδικίας αὐτῶν τοῦ ν' ἀνασφραῖναι τοὺς ὄρους τῆς ἀποστολῆς των, νὰ ἐπιτιμῶσι δολοφονοῦν ἐκείνους πρὸς οὐ μόνον ἔπαινοι ὀφείλονται.

Ἡμεῖς δὲν θὰ διαπραξώμεν παρομοίαν ἀδικίαν πρὸς τὸν ἡμέτερον Ἀρχιεπίσκοπον, ἀναλαμβάνοντες ἐν τῇ δημοσιότητι τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογίαν ὁ κ. Δαμασκηνός καὶ ἐν τῇ προκειμένη περιστάσει τῆς συλλογῆς ἐράνων ὑπὲρ τῶν ἐν Αἰγίῳ παθόντων, ἐδείχθη ὅπως ὄντως πάντοτε εἶναι, φιλόανθρωπος δηλ. ἀκούραστος ἐργάτης τοῦ ἀγαθοῦ, ἀμεμπτος κατὰ τὴν ἐνέργειαν, εὐλαβὴς πρὸς τὸ κοινὸν φρόνημα, ἀληθής τέλος τῆς ἐκκλησίας λειτουργός. Ἄν ἐγεννήθη ἐπὶ τῆς προκειμένης υποθέσεως σκάνδαλον, δὲν παρήχθη τοῦτο διὰ τοῦ ἡμετέρου Ἀρχιεπισκόπου, ἀλλ' ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις δυστυχῶς κατέστησε συνένοχον αὐτῆς καὶ τὴν Κυβέρνησιν, διὰ ψευδῶν παραστάσεων, ἴσως καὶ διὰ παραγνωρίσεως τῶν ἰδεῶν καὶ προθέσεων τῆς εἰδικῆς ἐνταῦθα ἐπιτροπῆς, ἧς Πρόεδρος ἦτο ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Δαμασκηνός. Λέγομεν ὅτι κατέστησε συνένοχον ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τὴν Κυβέρνησιν, διότι αὕτη προσεφέρθη, τῇ εἰσκήσει ἐκείνης, πρὸς τὴν ἐνταῦθα ἐπιτροπὴν ἀπρεπῶς, προσέβαλεν αὐτὴν δι' ἀπειλῶν ἀκαίρων καὶ τῆς ἀνακλήσεως τῆς ἐντολῆς, συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ στερεώσῃ τὰς παρ' ἡμῖν πηγὰς τῆς φιλανθρωπίας καὶ νὰ καταστήσῃ εἰς τὸ μέλλον τὴν δημοσίαν ἐξάσκησιν αὐτῆς δυσχερεστάτην.

Ἐὰν δὲν εἶχε τὸ τελευταῖον τοῦτο ἀποτέλεσμα ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου πολιτεία τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως, θὰ ἦτο ἴσως ἀνάξιον νὰ γίνῃ περὶ αὐτῆς λόγος· ἀλλ' ἐφ' ὅσον δι' ἀφρόνου ἐνεργείας ἐγένετο αἰτία νὰ καταρρίψῃ ἐν τῇ συνειδήσει κοινὸν φιλανθρώπου καὶ εἰς πάσας τὰς παρομοίας παραστάσεις ἀναδειχθέντος γενναίου, τὴν ἰδέαν τῶν κοινῶν ἐράνων, νομίζομεν ὅτι ἀξιολογεῖ τὸν κόπον ν' ἀπασχολήσῃ ἐπ' ὀλίγον τὴν προσοχὴν τοῦ κοινῆς ἡ πολιτείας αὕτη τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὡς γνωστὸν, συνεστήθη ἐνταῦθα ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν ἐν Αἰγίῳ ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων, ἥτις ἐνεῖχε τρεῖς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους καὶ εἰκοσι δύο ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς συνεδρίαν καὶ πρὶν ἢ ἐπιληφθῇ τοῦ φιλανθρώπου ἔργου τῆς συνεζήτησεν ἐκ τῶν πρώτων τὸ ζήτημα, ἂν θ' ἀποτελέσει αὐτοτελὴ ἐπιτροπὴν ἥτις ἤθελε συλλέξῃ τοὺς ἐράνους καὶ ἀπ' εὐθείας ἤθελε διανεμῇ αὐτοὺς, ἢ ἤθελεν ἀποτελέσει ἐξάρ-

τημα τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἤθελεν ἀπλῶς χρησιμεύσει ὡς ὄργανον αὐτῆς ἐνταῦθα. Ἡ πρώτη ἰδέα ὑπεστηρίχθη θερμῶς ἐν τῇ ἐπιτροπῇ διὰ λόγων οὐδεμίαν μαρτυρούντων δυσπιστίαν πρὸς τὴν Κεντρικὴν ἢ τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλὰ δι' ἄλλους ἐγκειμένους εἰς τὰς ἰδιαιτέρας σχέσεις τῆς ἡμετέρας πόλεως πρὸς τὴν τοῦ Αἰγίου, εἰς τὴν φιλοτιμίαν αὐτῆς νὰ δείξῃ πρὸς τοὺς πάσχοντας γείτονας αὐτοτελῶς τὴν ἐκείνη συμπαθείαν καὶ εἰς τὴν ἐκδηλωθῆσαν περὶ τούτου ἐπιθυμίαν τοῦ ἐνταῦθα κοινῆς.

Ἡ ἰδέα ἐντούτοις τοῦ αὐτοτελοῦς τῆς ἐνταῦθα ἐπιτροπῆς ἀπεκρούετο ὑπὸ τῶν ἐν αὐτῇ ὑπαλλήλων, οἵτινες φαίνεται ὅτι διέβλεπον ἐν αὐτῇ ἀδίκως ἔκφρασιν δυσπιστίας πρὸς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν οὐχ' ἦτον πρὸς συμβιβασμὸν τῶν διεστῶτων γνωμῶν ἐξυμνήθη μέση τις λύσις γενομένη ἀποδεκτὴ παρὰ τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς· ἀπεφασίσθη δηλονότι ἡ ἐνταῦθα ἐπιτροπὴ νὰ συλλέξῃ τοὺς ἐράνους κατ' ἐντολὴν τῆς Κεντρικῆς, νὰ παρασταθῇ δὲ διὰ δύο ἢ τριῶν αὐτῆς μελῶν εἰς τὴν διανομὴν τοῦ ἐνταῦθα συλλεχθ. σομένου ποσοῦ καὶ νὰ συμπράξῃ εἰς αὐτήν. Ἐντούτοις μέλη τινὰ τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἀποστέρωντα τὴν ἐξάρτησιν τῆς ἐκ τῆς Κεντρικῆς, σιωπηρῶς ἀπέσχον καὶ δὲν συνέπραξαν μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν εἰς τὰ ἔργον τῆς συλλογῆς τῶν ἐράνων. Περὶ τῆς ἀκριβείας ὧν τούτων δύνανται νὰ μαρτυρήσωσιν οἱ κ. κ. Νομάρχης καὶ Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν οἵτινες εἶναι λίαν ἀξιότιμοι καὶ ἀνίκανοι νὰ διαστρέψωσι τὰ πράγματα.

Ἡ ἐνταῦθα ἐπιτροπὴ ὥφειλε νὰ καθορίσῃ ἐκ τῶν προτέρων τὴν ἐνέργειάν της, ὡς ἄνω διετυπώθη διὰ πολλοὺς λόγους καὶ ἰδίᾳ πρὸς ὄφελος καὶ τὸ συμφέρον τῶν ἐν Αἰγίῳ παθόντων. Ἦτο γνωστὸν ἐκ τῶν προτέρων ὅτι τὸ κοινὸν τῆς ἡμετέρας πόλεως θὰ συνεσέφερον γενναίωτον ἐὰν ἐγνώριζεν ὅτι τοὺς ἐράνους τοῦ ἤθελε διαθέσει ἡ ἐνταῦθα ἐπιτροπὴ ἐκ πολλῶν ἄλλων προηγουμένων τὸ κοινὸν ἐγνώριζε νὰ δυσπιστῇ ὀλίγον εἰς τὴν ἐπισημοποίησιν τῶν ἐράνων, εἰς τὴν ἀμερόληπτον διανομὴν τῶν βοηθημάτων· εἶχε δὲ συναισθήσῃ ἡ πόλις ἡμῶν τῶν δικαιωμάτων αἵτινα περιεποιεῖ αὐτῇ ἡ γενναίότης τῶν εἰσφορῶν της· διότι ἡ πόλις ἡμῶν συνεσέφερουσα πλείωτον τῆς πρωτεύουσας καὶ πάσης ἄλλης πόλεως ἐνόμιζεν ὅτι δικαιούται νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν διανομὴν τῶν ἐράνων· δὲν εἰχονησιμονήσῃ πολλοὶ ἀκόμη τὰ παράπονα αἵτινα ἠγέρθησαν κατ' Αὐγούστον τοῦ 1886 κατὰ τὴν διανομὴν τῶν βοηθημάτων πρὸς τοὺς ἐκ τοῦ σεισμοῦ Φιλιππῶν παθόντας μετ' ἀπορίας δ' ἔμαθεν ἐσχάτως ὅτι ἐκ τῶν βοηθημάτων ἐκείνων ἔμεινον μέχρι σήμερον εἰς χεῖρας τῆς Κεντρικῆς ἐπιτροπῆς ἀδιάθετον τὸ ποσὸν δέκα ὀκτὼ χιλιάδων δραχ. μετ' ἐκπλήξεως δὲ ἐμίνθανεν προσέτι ὅτι αἱ εἰσφοραὶ αἱ συλλεχθεῖσαι κατὰ τὸ 1861 ὑπὲρ τοῦ Αἰγίου, παθόντος καὶ τότε ἐκ σεισμοῦ, ἐχρησιμοποιήθησαν εἰς ἰδρυσιν ἐν Αἰγίῳ Γυμνασίου.

Ἡ ἐνταῦθα ἐπιτροπὴ εἶχεν ὅθεν σπουδαίους λόγους ἵνα μὴ ἀποδεχθῇ τὴν ἐντολὴν της ἄνευ ὄρων καὶ ὑπὸ τὴν ἐξάρτησιν τῆς Κεντρικῆς διὰ τοῦτο

ἐσπευσεν ν' ἀναγράψῃ ἐν κεφαλίδι τοῦ βιβλίου τῶν εἰσπράξεων ὅτι οἱ συλλεχθέντες ἐρανοὶ θὰ διατεθῶσιν παρ' αὐτῆς. Τὴν κύρωσιν δὲ τῆς ἰδέας αὐτῶν ταύτης ἔσχεν ἡ ἐπιτροπὴ καὶ κατὰ τὴν συλλογὴν τῶν ἐράνων, διότι πολλοὶ ἐκ τῶν συνεσσευγόντων ῥητῶς συνεσέφερον ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς διανομῆς τῶν βοηθημάτων ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα ἐπιτροπῆς.

Ὑπὸ τοιούτους ὄρους καὶ περιστάσεις ἐργασθεῖσα ἡ ἐνταῦθα ἐπιτροπὴ δύναται νὰ κατακρίθῃ διότι ἀντέστη εἰς τὴν ἀποστολὴν τῶν ἐράνων εἰς τὴν Κεντρικὴν ἐπιτροπὴν· Εἶχε τὸ δικαίωμα ἡ Κεντρικὴ ἐπιτροπὴ νὰ θεωρήσῃ τὴν ἐνέργειάν της ἐκτροπὴν, ἢ δὲ Κυβέρνησιν νὰ θεωρήσῃ τὴν ἐνταῦθα ἐπιτροπὴν ὑπόδικον καὶ ν' ἀπειλήσῃ διὰ τῶν ἐνταῦθα ὀργάνων της, τὰ μέλη αὐτῆς, μετὰ φυλάκισιν· ἤρμοζε τοιαύτη ἀμοιβὴ εἰς ἄνδρας ἐκπληρώσαντας μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας καθήκον ὑψίστης φιλανθρωπίας· Καλλιέργει ἡ στερίει τοιαύτη παραγνώρισις τὰς πλουσίας πηγὰς τῆς παρ' ἡμῖν φιλανθρωπίας· Τὸ ἐπὶ τοῦ προκειμένου σκάνδαλον παροτρύνει ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ ἡ ὑπ' αὐτὸν ἐπιτροπὴ, ἢ ἡ Κεντρικὴ καὶ ἡ Κυβέρνησις.

Ἡ ἐπιτροπὴ πισθεύουσα παρέδωκε τὰ χρήματα αἵτινα διεβιβάσθησαν ἤδη τῇ Κεντρικῇ· οὕτε ἵκανοποιήθη ἡ φιλανθρωπία τῆς Κεντρικῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ δὲν ἐξυπηρετήθη ἐξ ἴσου καὶ τὸ συμφέρον τῶν παθόντων καὶ καίριον κατηνέχθη τραῦμα εἰς τὴν φιλάνθρωπον συνειδήσιν τοῦ ἐνταῦθα κοινῆς, οὕτινος τὰς συνεπείας θὰ αἰσθανθῶμεν πολὺ ταχέως.

Οὐδόλως λυπούμεθα διὰ τὴν πρὸς τὴν ἐνταῦθα ἐπιτροπὴν ἀθλίαν συμπεριφορὰν τῆς Κεντρικῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως· λυπούμεθα μόνον ὅτι τὰ γεγόμενα ἀπέβησαν πρὸς ζημίαν τῶν παθόντων καὶ ὅτι ἀποβήσονται ὀλέθρια εἰς τὰς τοῦ μέλλοντος παρομοίας ἀλγεῖνας περιστάσεις. Μετὰ βεβαιότητος δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι εἰς τὸ μέλλον οὐδὲ εἰς τίμιος ἄνθρωπος καὶ ἔχων συναισθήσιν τῆς ἀξιοπροσπείας τοῦ θὰ θελήσῃ ν' ἀπαρτίσῃ μέλος εἰς ἐπιτροπείας φιλανθρωπικῶν σκοπῶν, ἀμφιβάλλομεν δὲ πολὺ ἐὰν αἱ μέλλουσαι εἰσφοραὶ τῆς ἡμετέρας πόλεως θ' ἀνέλθωσι ποτὲ πλέον εἰς τὸ ποσὸν τῶν παρελθουσῶν, διότι οὐδεὶς θὰ θελήσῃ νὰ κατασταθῇ ὑπόδικος ἐν τῇ ἐνασχέσει ἀμισθοῦ ὑπηρεσίας καὶ ἐν τῇ ἐκπληρώσει ἱεροῦ καθήκοντος, οὐδὲ νὰ ἰδῇ τὸ πρὸς ἀνακούφισιν παθόντων συνεσσευγόμενον χρήμα τοῦ ἐπισημοποιούμενον καὶ διερχόμενον τὴν χροάνην τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας.

Αὐτὸ ἔσεται τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὑπὸ κατάκρισιν ἐνεργείας τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως, δι' ὃ πρέπει νὰ λυπηθῶμεν βεβαίως καὶ χάριν τούτου ἐξεθέσαμεν τ' ἀνωτέρω.

Τὸ παρ' ἡμῖν ἐκπαιδευτικὸν σύστημα.

(Συνέχεια· ἴδε ἀριθ. 709.)

Ἄς ἐξετάσωμεν ἤδη τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος, ἥτοι τὴν διδασκα-

λίαν, όπως αυτή γίνεται πρὸ πάντων ἐν τοῖς Γυμνασίοις, καὶ ἐκ τῆς ἐξετάσεως ταύτης θὰ ἐννοήσωμεν διατὶ τὸ σύστημα τοῦτο, ὅχι μόνον δὲν καρποφορεῖ, ἀλλ' ἀπεναντίας πολλάκις περιορίζει τὴν διάνοιαν τῶν διδασκομένων καὶ ἀναδύκνυσι αὐτοὺς ἀμαθείς ἢ σχολαστικούς, ὃ ἐστὶ κατὰ αὐτοὺς ἀνεπιδέκτους πραγματικῆς μαθήσεως καὶ ἀληθοῦς παιδείας.

Ὁ καθηγητὴς κατὰ τὴν προσδιορισμένην ὑπὸ τοῦ ἰδιαιτέρου προγράμματος ὥραν καὶ πολλάκις πολὺ μετ' αὐτὴν ἀπέρχεται εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν παραδόσεων. Εἶναι ὁ καθηγητὴς τῶν ἐλληνικῶν. Ἐν πρώτοις θετὰ τὸ ὁρολόγιον τοῦ ὑπὸ τὰς ὀφείας του, ἐπειτα ἀνοίγει τὸ βιβλίον του. Ἀρχίζει τὴν ἐξέτασιν μαθητῶν τινῶν εἰς τὸ προηγούμενον μάθημα, καὶ ἀκολουθῶς προβαίνει εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ ἐπομένου οὕτω πῶς. Ἐρμηνεύει λέξιν πρὸς λέξιν τὸ κείμενον τοῦ συγγραφῆως καὶ μεταφράζει αὐτὸ εἰς ἀλουστέραν γλῶσσαν πρὸς τοὺς μαθητὰς του. Παρατηρεῖ πῶς ἔχει ἡ σύνταξις καὶ ἂν ὑπάρχῃ ἀνωμαλία τις εἰς αὐτὴν, ἀναφῶν συνάμα μηχανικῶς συντακτικὸς τινὰς κανόνας καὶ συντακτικὰ τινὰ σχήματα· συνιστᾷ εἰς τοὺς μαθητὰς προσοχὴν, διότι ἐνίοτε εὐρίσκεται ἐν τῇ ἢ ἐν ῥ περισσώτερον ἢ ὀλιγώτερον εἰς τὸ κείμενον τοῦ συγγραφῆως, λέγει ἐνίοτε αὐτοῖς καὶ πράγματι τινὰ ἐκτὸς τοῦ προκειμένου, ἐπιδεικνύμενος τοῖς μαθηταῖς γνώσεις, παρατηρεῖ τὴν ὥραν, αὕτη πλησιάζει, ἐγείρεται καὶ ἀπέρχεται, καὶ οὕτω τελειώνει ἡ παραδοσις. Ἀρχίζει ἕτερος καθηγητὴς. Οὗτος εἶναι ὁ καθηγητὴς τῆς ἱστορίας. Ἐξετάζει μηχανικῶς μαθητὴν τινὰ εἰς τὸ προηγούμενον μάθημα, ὅστις τὸ ἀπαγγέλλει μηχανικῶς, προσδιορίζει ἀκολουθῶς πόσας παραγράφους θὰ μελετήσωσιν οἱ μαθηταὶ διὰ τὸ ἐπόμενον, χωρὶς καὶ νὰ παρατηρῇ περὶ τίνος κεφαλαίου τῆς ἱστορίας πρόκειται, ἢ τίνος ἔθνους τὴν ἱστορίαν ἤδη διδάσκει, χωρὶς νὰ ἐξηγήσῃ ποτέ εἰς τοὺς μαθητὰς του εἰς τί χρησιμεύει ἡ γνώσις τῆς ἱστορίας, ἢ τοῦλάχιστον τί διδάσκεται τις ἐκ τοῦ παραδιδόμενου μαθήματος, ὥστε καὶ οἱ μαθηταὶ του δὲν ἐννοοῦσι διατὶ νὰ κοπιᾶσιν νὰ μάθωσι πράγματα, οὐδὲ μίαν ἔχοντα δι' αὐτοὺς σημασίαν, ἐνῶ τοῖς εἶναι καλλίτερον νὰ διασκεδάσῃ, καὶ ἐγείρμενος ἀπέρχεται. Ἐμφανίζεται ἀκολουθῶς ὁ καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας μὲ ὅλον τὸ σοβαρὸν ὕψος του. Οὗτος διδάσκει τὸ μάθημα τῆς ψυχολογίας. Ἀπαγγέλλει εἰς τοὺς μαθητὰς ἀκατανοήτους τινὰς φράσεις, ὅς εὐρίσκει καὶ οὗτος εἰς μεταφράσιν τινὰ φιλοσοφικοῦ τινος συστήματος, καὶ ὅς ἐκ τοῦ τρόπου τῆς διδασκαλίας του φαίνεται ὅτι οὔτε αὐτὸς δὲν ἐννοεῖ. Οἱ μαθηταὶ δὲν γνωρίζουσιν εἰσέτι τί ἐστὶ ψυχολογία, ἐν ἀπορίᾳ δὲ πάντοτε περὶ τῶν λεγομένων εὐρισκόμενοι, εὐχονται τὴν ταχυτέραν τοῦ σχολαστικοῦ αὐτοῦ μαθήματος λήξιν, μὴ γνωρίζοντες καὶ περὶ τίνος πρόκειται, καὶ μὴ ἐννοοῦντες, ἂν διδάσκωνται τὰ περὶ ψυχῆς ἢ τὰ περὶ ἀνέμων καὶ ὑδάτων. Καὶ οὕτω ἡ παραδοσις τελειώνει πρὸς μεγάλην εὐχαρίστησιν τῶν μαθητῶν. Ἡ ψυχολογία μένει πάντοτε αἰνίγμα διὰ τοὺς διδασκομένους, καὶ οὕτω ἡ φιλοσοφία προσδεύει! Ἀρχίζει ἕτερος καθηγητὴς, διδάσκων κατὰ τὸν αὐτὸν πάντοτε τρόπον καὶ οὕτω ἀποτελεῖται ἡ ἐν τοῖς γυμνασίοις διδασκαλία.

Ἐ Παρατηρήσαμεν, λέγει ὁ Ν. Σαρρίπολος, ὅτι ἐν γένει ἐν τοῖς σχολείοις τῆς Ἑλλάδος κατὰ πάντα βαθμὸν ἑλλείπει ἡ ψυχὴ ἀπὸ τῆς μαθήσεως· μηχανικῶς δηλαδὴ διδάσκουσιν οἱ διδάσκαλοι, μηχανικῶς μανθάνουσιν οἱ μαθηταὶ, τὰ δὲ μηχανικῶς διδασκόμενα καὶ μανθανόμενα οὐ μένουσιν ἐντετυπωμένα.

Κατὰ τὸ σύστημα λοιπὸν τοῦτο γίνεται, ὡς εἴρηται, ἡ ἐν τοῖς γυμνασίοις διδασκαλία. Ὁ καθηγητὴς ἐρμηνεύει μηχανικῶς τὸν συγγραφῆ, προσέχων εἰς τὰς λέξεις καὶ τὴν σύνταξιν. Τώρα, εἰς τὸν διδασκόμενον συγγραφῆ ἀπαντῶνται καθεκάστην χίλια λαμπρὰ ἰδέαι, χίλια φιλοσοφικὰ σκέψεις, ἀπειρίθμητα ὠρεῖα διδάγματα. Οὐδεὶς

λόγος περὶ αὐτῶν ὑπὸ τοῦ διδασκόντος καθηγητοῦ. Ταῦτα πάντα οὕτε παρατηροῦνται. Οὗτος τὰ ἐρμηνεύει μηχανικῶς, χωρὶς νὰ προσέχῃ καθόλου εἰς τὰς ἐν τῷ κειμένῳ περιεχομένας ἰδέας, χωρὶς νὰ λέγῃ λέξιν περὶ αὐτῶν, χωρὶς καὶ νὰ ἐννοῇ καὶ ὁ ἑαυτοῦ, ὅτι ἐν τῷ κειμένῳ ἐκείνῳ, ὅπερ ἐρμηνεύει καὶ ὑπερ διδάσκει, ὑπάρχουσιν ἰδέαι τόσον ὑψηλαί, σκέψεις τόσον λαμπραί, χωρὶς νὰ ἀναφέρῃ καὶ ἀναπτύξῃ εἰς τοὺς διδασκομένους τὰ ὑψηλὰ διανοήματα τοῦ ἐρμηνευομένου συγγραφῆ, χωρὶς νὰ κάμῃ παρατήρησιν τινὰ περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ συγγραφῆως πραγματευομένων ἀντικειμένων, χωρὶς νὰ ἀναφέρῃ ἐν καὶ διδάγμα μετὰ ἰδιαιτέρας συστάσεως πρὸς τοὺς μαθητὰς ἐκ τῶν ἀπειραριθμῶν ἐκείνων λαμπρῶν διδασμάτων, ἅτινα περιέχονται εἰς τὰ συγγράμματα ἐκείνα τῶν ἡμετέρων προγόνων, ἅτινα ἐδίδαν καὶ διδάσκουσιν εἰσέτι σύμψασαν τὴν ἀνθρωπότητα. Οὐδέποτε ἔγινε λόγος περὶ φιλοσοφίας τινος σκέψεως τοῦ συγγραφῆως. Οὐδέποτε παρεκτῆθη, οὐδέποτε ἀνεπτύχθη ἰδέα τις ἐκ τῶν ἀπαντωμένων. Οὐδέποτε ἠθέλησάν τις ἐκ τῶν καθηγητῶν νὰ δρέψῃ, οὕτως εἰπεῖν, τοὺς ἐνώπιον αὐτοῦ διανοητικούς καρπούς, ὅπως ἐξ αὐτῶν προσφέρῃ καὶ θρέψῃ τοὺς μαθητὰς του· οὐδέποτε ἔσχον κατὰ νοῦν, ὅτι τὰ μαθήματα εἰσὶ προωρισμένα νὰ τρέψωσι τὴν ψυχὴν τῶν μαθητῶν, κατὰ τὸ λόγιον τοῦ Σωκράτους «Τρέφεται δὲ ἡ ψυχὴ, ὃ Σώκρατες, τίνι; Μαθήμασι δήπου.» Εἰς οὐδὲν χρησιμεύουσιν οὕτε εἰς τοὺς καθηγητὰς οὕτε εἰς τοὺς μαθητὰς οἱ ἀπειροὶ ἐκεῖνοι ἠθασαυροί, οἵτινες ἐνυπάρχουσιν εἰς τοὺς διδασκομένους συγγραφῆς. Εἶναι μάταιον ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ λαμπροὶ ἀδάμαντες οἱ σπινθοροβολοῦντες ἐνώπιον τῶν ὀρθαλμῶν τοῦ διδασκόντος καθηγητοῦ. Εἶναι μάταιον ὅλον ἐκεῖνο τὸ ὑπὸ τὰς ὀφείας τοῦ καθηγητοῦ ἀκτινοβολοῦν λαμπρὸν φῶς. Εἶναι ἄχρηστα ὅλα ὅσα ἐν τῷ διδασκόμενῳ συγγραφῆ περιέχονται, εἴτε ἱστορικά, εἴτε ῥητορικά, εἴτε φιλοσοφικά, εἴτε πολιτικά, εἴτε κοινωνικά διδάγματα. Ἐν μόνον ἐνδιαφέρει αὐτοὺς, ἡ μηχανικὴ ἐρμηνεία καὶ ἡ σύνταξις τῶν λέξεων, οὐδέποτε τὰ διανοήματα! Ἐνδιαφέρουσιν αὐτοὺς, οὕτως εἰπεῖν, οἱ λίθοι καὶ ἡ κατασκευὴ τοῦ οἰκοδομήματος καὶ οὐδέποτε αἱ ἐν αὐτῷ οἰκοῦσαι ἰδέαι. Περὶ αὐτῶν οὐδεὶς λόγος· δὲν πρόκειται περὶ αὐτῶν, δὲν πρόκειται νὰ διδαχθῶσιν οἱ συγγραφῆς ἀλλ' αἱ λέξεις καὶ ἡ σύνταξις! Λησμονοῦσι δὲ ὅτι ἡ διδασκαλία τῶν λέξεων καὶ τῆς συντάξεως, ἅτινα βεβαίως καὶ αὐτὰ πρέπει νὰ διδάσκωνται, δὲν εἶναι ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπός, ἀλλὰ τὸ μέσον, εἶναι τὸ εἰσάγον ἡμᾶς εἰς τὴν διάνοιαν τῶν συγγραφῶν, εἶναι τὸ ὁδηγοῦν ἡμᾶς εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῶν ὑψηλῶν αὐτῶν διανοημάτων, εἶναι τὸ καθαυτὸ διδάσκον ἡμᾶς. Μανθάνομεν τὴν γλῶσσαν, τὴν γραμματικὴν καὶ τὴν σύνταξιν διὰ νὰ ἐρμηνεύωμεν καὶ ἐννοῶμεν τὰς ἰδέας τῶν συγγραφῶν, καὶ οὐχὶ διότι ταῦτα καὶ μόνον ἀποτελοῦσι τὴν γνῶσιν. Περιοριζόμενοι εἰς ταῦτα, οὐδὲν μανθάνομεν καὶ οὐδὲν γινώσκομεν.

Τοιοῦτον εἶναι τὸ σύστημα τῆς παρ' ἡμῖν διδασκαλίας τῶν συγγραφῶν ἐν γένει πεζογράφων τε καὶ ποιητῶν. Ποία ποτὲ ποιητικὴ ἰδέα ἀνεπτύχθη ἐνώπιον τῶν μαθητῶν, διὰ νὰ ἐννοήσωσι καὶ οὕτω τὸ ὕψος καὶ τὴν ἀξίαν αὐτῆς; Ποία ποτὲ ἐδόθη προσοχὴ εἰς τὰ ἐν τοῖς ποιήμασι περιεχόμενα ὑψηλὰ διανοήματα, διὰ νὰ ἐννοήσωσι καὶ οἱ μαθηταὶ περὶ τίνος πρόκειται; Ποιός ποτε ποιητὴς ἔγινε τὸ ἀντικείμενον τῆς ἰδιαιτέρας ἐκτιμήσεως τοῦ διδασκόντος καθηγητοῦ ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῶν πολιτῶν αὐτοῦ ἰδεῶν; Οὐδέποτε ἰδέα τις ποιητικὴ ἐνεπνεύσθη εἰς τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν· οὐδέποτε εἶδον οὗτοι τὰς ποιητικὰς καλλονὰς ἐν τῷ ποιητικῷ κόσμῳ, περιοριζόμενοι πάντοτε ὑπὸ τῶν καθηγητῶν εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῶν λέξεων. Λέξεις καὶ σχολαστικότης, γραμματικὴ καὶ σύνταξις· αὐτὰ μόνον ἀποτελοῦσιν ὅλον τὸ ἔργον τοῦ καθηγητοῦ καὶ ὅλην τὴν μάθησιν τοῦ μαθητοῦ. Οὐδεὶς μαθητὴς γνῶ-

ρίζει νὰ ἀναφέρῃ μίαν ἰδέαν τοῦ Ὁμήρου, ἐν ὁλόκληρον ἐδιδάχθη! Οὐδεὶς ἔχει εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ φιλοσοφικὴν τινὰ ἰδέαν τοῦ Πλάτωνος· οὐδεὶς γνωρίζει ῥητορικὴν τινὰ ἰδέαν τοῦ Δημοσθένους· οὐδεὶς ἔχει εἰς τὴν διάνοιάν του κρίσιν τινὰ τοῦ Θουκυδίδου· οὐδεὶς γνωρίζει ἠθικὴν τινὰ διδάγμα τοῦ Πλουτάρχου ἢ συμβουλὴν τινὰ τοῦ Ἰσοκράτους· οὐδεὶς γνωρίζει ποιητικὴν τινὰ καλλονὴν τοῦ Σοφοκλέους, ἢ φιλοσοφικὴν τινὰ σκέψιν τοῦ Εὐριπίδου. Οὐδεὶς γνωρίζει θετικῶς, ἐὰν ὁ Κικέρων ᾖ ἢ ῥήτωρ ἢ ἱστορικός, καὶ ὁ Βιργίλιος ἐπικός ἢ τραγικός ποιητής. Καὶ ἐν τούτοις πάντας αὐτοὺς τοὺς συγγραφῆς καὶ ποιητὰς ἐδιδάχθησαν!

Διδάσκειται ἡ ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Παρατήρησέ ποτε καθηγητὴς τις καὶ ἀνέπτυξε τοὺς νόμους τοὺς διέποντας, οὕτως εἰπεῖν ὁλόκληρον τὸ λαμπρὸν ἐκεῖνο ἔργον, ὅπερ ὀνομάζεται ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους; Ἀνέπτυξέ ποτέ τις ἐξ αὐτῶν τὰς ὑψηλὰς ἐκεῖνας ἀρετάς, δι' ὧν οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι ἐμεγαλουργήσαν ἐν τῷ κόσμῳ; δι' ὧν ἐδόξασαν τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος; Παρατήρησέ τις ποτὲ ποῖοι οἱ λόγοι καὶ αἱ αἰτίαι τῆς ἀκμῆς καὶ τῆς λαμπρότητος τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, καὶ ποῖοι οἱ λόγοι καὶ αἱ αἰτίαι τῆς παρακμῆς καὶ τῆς ταπεινώσεως αὐτοῦ; Ἐπέστησέ τις ποτὲ τὴν προσοχὴν τῶν μαθητῶν εἰς τοὺς γενικούς νόμους τοὺς διέποντας τὴν κίνησιν καὶ ἐργασίαν ὡς καὶ τὰς τύχας τῶν ἔθνων; Ἐντλησέ τις ποτὲ ἠθικὸν τι διδάγμα ἐκ τῶν ἀπειραριθμῶν ἐκείνων, ἅτινα κοσμοῦσι τὴν ἱστορίαν τῶν ἡμετέρων προγόνων, καὶ ἅτινα ὑπῆρξαν ἱκανὰ νὰ ἠθικοποιήσωσιν ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα; Οὐδέποτε! Οἱ Ἑλληνες μαθηταὶ ἔχουσι πρὸ πάντων ἀνάγκην ἠθικοποιήσεως, διότι ἡ ἐν τῷ οἴκῳ ἠθικοποίησις διὰ πολλοὺς λόγους εἶναι ἀτελεστάτη. Ἡ ἐκπαίδευσις ὀφείλει νὰ ἀφορᾷ ἐξίσου εἰς τὴν διανοητικὴν καλλιέργειαν καὶ τὴν ἠθικὴν διδασκαλίαν, διότι ἀμφοτέραι εἰσὶν ἀναγκαῖαι εἰς τὴν ἀληθινὴν μόρφωσιν τοῦ ἀνθρώπου. Ποῖος ὅμως ποτὲ καθηγητὴς ἐσκέφθη, ὅτι καθῆκον αὐτοῦ εἶναι νὰ ἐξάγῃ καὶ νὰ ἀναπτύσῃ μετ' ἰδιόζοντος ἐνδιαφέροντος πρὸς τοὺς μαθητὰς τὰ λαμπρὰ ἐκεῖνα διδάγματα, τὰ περιεχόμενα ἐν τοῖς συγγράμμασι καὶ τοῖς ποιήμασι καὶ τῇ ἱστορίᾳ τοῦ ἡμετέρου ἔθνους; Ποῖαν ἠθικοποίησιν θέλετε νὰ παραγάγῃ διδασκαλία μηχανικῶς γινόμενη καὶ εἰς τὰς λέξεις κατατριβομένη; Ἐκ τῶν ἀπειραριθμῶν ἐκείνων πολιτικῶν ἀξιωματῶν, ἅτινα ἀπαντῶνται εἰς τοὺς ἡμετέρους συγγραφῆς, καὶ ἅτινα σήμερον χρησιμεύουσιν ὡς πολιτικὴ διδασκαλία μεγάλων ἔθνων, ποῖος ποτε καθηγητὴς, ἔχων ὑπ' ὄψιν, ὅτι οἱ παρόντες μαθηταὶ εἶναι οἱ μέλλοντες πολῖται, κατέγινε νὰ ἀναπτύξῃ ἐνώπιον αὐτῶν τὰ κυριώτερα τοῦλάχιστον ἐξ ἐκείνων, ὧν ἡ γνώσις εἶναι ἀναγκαῖοτάτη εἰς ἐλευθέρους πολῖτας, οἵτινες, ἂν ὅχι ἄλλο, ἡδύναντο τοῦλάχιστον νὰ διδαχθῶσι πλείστας ὥσας ἀρετάς, ὅς ὀφείλουσι νὰ ἔχωσιν οἱ πολῖται καὶ οἱ λαοὶ, ἐὰν θέλωσι νὰ ἀπολαύσωσι ἀληθοῦς ἐλευθερίας, ἐὰν θέλωσι νὰ προσδεύσωσι, καὶ ἐὰν θέλωσι νὰ κατέχωσι τὴν ἀρμόζουσαν αὐτοῖς ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῷ κόσμῳ θέσιν; Πότε ἐδιδάχθη εἰς τοὺς μαθητὰς ἡ ἀρετὴ τῆς φιλοπατρίας, τῆς αὐτοθυσίας, τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὴν κοινωνίαν, τῆς εὐπειθείας πρὸς τοὺς νόμους, τῆς ἀφιλοκερδίας, τῆς μετριοφροσύνης, τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν δικαιοσύνην, τῆς εἰς τὸ κοινὸν συμφέρον ἀφοσίωσης, τῆς ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ ἐργασίας, τῆς φιλοπονίας, τῆς εὐγενεῖας καὶ ἀληθοῦς φιλοδοξίας; Περὶ πάντων τούτων οὐ φροντίζετο Ἰπποκλείδῃ. Ὅλα αὐτὰ εἶναι διὰ τοὺς κυρίους καθηγητὰς ἔπεια πτόρρεντα, διὰ δὲ τοὺς μαθητὰς πράγματα ἄγνωστα. Τὸ καθῆκον τῶν καθηγητῶν δὲν εἶναι, κατ' αὐτοὺς, ἡ διδασκαλία τῶν κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν ἀρετῶν, οὔτε ἡ μόρφωσις τοῦ νοῦς καὶ τῆς καρδίας, εἶναι ἡ ἐρμηνεία τῶν συγγραφῶν, ἡ μηχανικὴ ἀνάγνωσις τῆς ἱστορίας, ἡ μηχανικὴ παραδοσις ὅλων τῶν ἄλλων μαθημάτων καὶ ἡ ἀκατανόητος διδασκαλία τῆς φιλοσοφίας! Τὸ δὲ

καθηκόν των μαθητῶν εἶναι νὰ φοιτῶσιν εἰς τὰ Γυμνάσια, ἀσχάλλοντες πάντοτε διὰ τὸν κόπον τούτον, νὰ ἀκροῶνται τοῦ καθηγητοῦ, χωρὶς νὰ προσπαθῶσι νὰ τὸν ἐννοῶσι, νὰ παρατηρῶσι συγχρῶς τὸ ὥρολόγιον, ὅπερ θεωροῦσιν ἀναγκαῖον, ἀνυπομονοῦντες πάντοτε διὰ τὴν ὥραν, νὰ κατορθώσι νὰ μὴ μανθάνωσι τίποτε, νὰ ἐξετάζονται κατ' ἔτος μηχανικῶς, λαμβάνοντες μάλιστα πολυλακίς τοὺς ὑψηλοὺς βαθμοὺς «λίαν καλῶς καὶ ἀρίστα», πρὸς ἐμπαιγμὸν τῆς κοινωνίας, καὶ νὰ προβιβάζονται ἀπὸ τάξεως εἰς τᾶξιν, μέχρις οὗ γίνωσι φοιτητὰ τοῦ Πανεπιστημίου. Ὅσον ἀφορᾷ διὰ πραγματικὴν παιδείαν καὶ ἀληθινὴν μόρφωσιν οὔτε ἐννοοῦσι τὴν ἀνάγκην αὐτῆς, διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον, ὅτι φαντάζονται, ὅτι τὰ ἐδιδάχθησαν καὶ τὰ ἔμαθον ὅλα! Τοιαύτη εἶναι ἐν Ἑλλάδι ἡ μέση ἐκπαίδευσις.

(ἀκολουθεῖ)

I. A. Γ.

Χαρτόσημον.

Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Πατρῶν ἁ' Ἑρμῆς ὡς ἔγκαιρος εἶχον ἀναγγεῖλαι, ἀπηύθυνε διὰ τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς του, πρὸς εἰκοσι περίπου ἡμερῶν πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον τὰς ἐπομέναις ἐρωτήσεις ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου περὶ χαρτοσήμου νόμου: «Αἱ ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλαγματικαὶ δέον νὰ γράφονται ἐπὶ φύλλου χαρτοσήμου;» «Ἐπιτρέπεται ἡ ἐνθεσις κινητοῦ, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει κατὰ τίνα τρόπον θὰ διαγραφῇ τὸ κινητὸν χαρτόσημον;» «Τὸ χαρτόσημον τῆς δευτέρας καὶ τρίτης συναλλαγματικῆς πῶς θὰ διαγραφῇ;» «Ποῖον χαρτόσημον τίθεται ἐπὶ ἀποδείξεων πληρωμῶν ἀντιλήμου προτόντων ἐκ κτηματιῶν ἢ παραγωγῶν;» «Μεταξὺ ἐμπόρων, ἢ ἐμπόρων ἐνεργούντων διὰ λογαριασμὸν κτηματιῶν ἢ παραγωγῶν;»

Εἰς τὰ ἐρωτήματα ταῦτα τοῦ Συλλόγου τὸ Ὑπουργεῖον ἀπήντησε διὰ τοῦ ἐνταῦθα κ. Ταμῆ τὰ ἐπόμενα:

ΔΑΣΙΑΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Σεβρίου 1888.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν

Πρὸς τὸν Ταμίαν Πατρῶν.

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου παρατηρῶ ὅτι, ὅτι μόνον αἱ προνομιοῦχοι τράπεζαι καὶ ἀνώνομοι ἑταιρίαι ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιθέτωσι κινητὰ ἐπίσημα ἐπὶ τῶν ἐκδομένων εἴτε ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ εἴτε ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλαγματικῶν καὶ γραμματιῶν εἰς διαταγὴν, οἱ ἰδιῶται ἐν γένει ὀφείλουσι νὰ γράψωσι τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἐξ ἀρχῆς δυνάμενοι μόνον πρὸς εὐκολίαν των νὰ ζητῶσι τὴν σφράγισιν ἐντύπων ἐπὶ εἰδικῶν καὶ τῆς ἐκλογῆς των χάρτου κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 7ῳ νόμου ΔΧΚΕ. ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ ἄρθρα 20 καὶ 21 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 23 Αὐγούστου ε. ε. καὶ τοῦ Διατάγματος τῆς 23 Αὐγούστου ε. ε. καὶ τοῦ διατάγματος τῆς 14 Μαρτίου 1887 ὀριζομένων: ἡ σήμανσις τῆς δευτέρας καὶ τρίτης συναλλαγματικῆς γίνεται κατὰ τὸ ἄρθρον 42 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 23 Αὐγούστου ε. ε. Ἐπὶ τῶν ἀποδείξεων τῶν κτηματιῶν ἢ παραγωγῶν ἢ ἐμπόρων κατ' ἐντολὴν των ἐνεργούντων ἐπιβάλλεται τέλος ἀναλογικὸν κατὰ τὸ ἄρθρ. 13 τοῦ Νόμου. Ἀποδείξεις μεταξὺ ἐμπόρων δι' ἐξόφλησιν ἐμπορικῆς σχέσεως συντάσσονται ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου ἀναλόγου τιμῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 15.

Ὁ Ὑπουργὸς
Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Εἰσφοραὶ ἐν Πατρῶν ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων ἐν Αἰγίῳ.

Δελτίον Β'.

Δημήτριος Πατριῶς δρ 50, — Μονὴ ἁ' Ὀμπλοῦ δρ 150. — Νικόλαος Θωμόπουλος δρ 100. — Ἰωάννης Ν. Μανιάκης δρ 50. — Πάνος Ἀλεξόπουλος δρ 50, — Ἰω. Μακρυγιάννης δρ 100. — Σωτήριος Χαραλάμπης δρ 25, — Ἀρχιεπίσκοπος Πατρῶν καὶ Ἠλείας δρ 100. Τὸ ὅλον δρ 675. Ἐκ τοῦ πρώτου Δελτίου δρ 27,417.

ἤτοι τὸ ὅλον δρ 28,092.

Ἐκθέται Πατρῶν

(συνέχεια)

Εἰς τὴν ἐνταῦθα εἰδικὴν ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπὴν παραδόθησαν, πλὴν τῶν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἡμῶν δελτίῳ ἀναγραφέντων ἐκθεμάτων καὶ τὰ κατωτέρω ὑπὸ τῶν ἐπομένων κυρίων.

40) Χρήστος Ρεκούτης ὑποδῆματα μονοκόμματα καὶ κατὰ τοὺς γύρους.

41) Μιχαὴλ Α. Τζίνης οἶνον μέλανα τῆς ἰδίας ἀμπέλου καὶ κατασκευῆς.

42) Διονύσιος Στάμος κάρυα ἐκ τοῦ κτήματός του.

43) Διάλιος καὶ Ρηγόπουλος ἄλυστρα διάφορα καὶ ζυμαρικὰ ποικίλα ἐκ τοῦ ἐνταῦθα ἀτμοκινήτου ἐργοστασίου των.

44) Κλέαρχος Παπαθεοδώρου νήματα διάφορα ἐκ τοῦ ἐνταῦθα ἀτμοκινήτου ἐργοστασίου του.

45) Ἠλίας Ι. Οἰκονομόπουλος πέντε γεωγραφικοὺς χάρτας χειρογράφους παρ' αὐτοῦ σχεδιασθέντας.

46) Σπυρίδων Μπίτης δύο μουσικὰς αὐτοῦ συνθέσεις.

47) Ἀδελφοὶ Παπακυριακόπουλοι κομφέτα διάφορα καὶ κάρπους κρυσταλλωμένους.

48) Δίνα Ἀσμαν ἐν χειρόμακτρον ἐκ τριχάπτου διὰ βελόνης κατὰ τὸ σύστημα τῶν Βρυξελλῶν (δρ 1,000).

49) Ἰωάννης Ἀθανασίου ἐν ζεύγος Τσαρούχων.

50) Β. Καρανασόπουλος τεχνητοὺς δρόντας.

51) Δημόπουλος καὶ Χρηστόπουλος δέκα διάφορα ἔργα λεία καλλιτεργείας τῆς σταφίδος.

52) Συρματουργεῖον καὶ Καρφοβελονοποιεῖον «Ἴρις» ἐξήκοντα δύο δείγματα καρφοβελονῶν καὶ δώδεκα δείγματα συρμάτων.

53) Ἐρρίκος Δε Μικέλης προσωπίδα ἐκ χάρτου, κηροῦ, μετάξης καὶ βελούδου.

54) Παναγ. Παπασταύρου σταφίδα Κορινθιακήν.

55) Ἰωσήφ Λυμπεράλης πεσοῦς ζατρίκιου.

56) Παναγ. Α. Παναγόπουλος καθρέπτην καὶ ἄλλα κοσμήματα αἰθούσης ἐκ κομποῦ ξύλου.

57) Διονυσία Α. Εὐσταθίου ὑποκάμισα ἀνδρική.

58) Χρ. Κορύλλος «Πετρογραφικὴ» συλλογὴ τῶν Πατρῶν καὶ τῶν πέριξ.

59) Γεώργιος Κ. Τραχανᾶς δέρματα κατεργασμένα.

60) Ἀδελφοὶ Σταύρου ἕνα σάκκον (φόρεμα) ἀνευ ραφῶν, ταχείας κατασκευῆς.

61) Παναγ. Δημητρίου Βούτυρον τοῦ ὅρου Χιαλοῦ.

62) Πέτρος Σταυρόπουλος οἶνον λευκὸν καὶ μέλανα ριτινῆν.

63) Εὐγενεία Π. Κούκου ἐκ Κερπινῆς ἕνα τᾶπητα μάλλινον χρωματιστὸν.

64) Μαρία Ντουμπαναράκη κλινοσκεπάσματα καὶ συνδόνες.

65) Πολυτίμη Τζουανοπούλου μίαν ὀθήκην προσκεφαλαίου κεντητὴν.

66) Θεοδ. Ἀναγνωστόπουλος ὑποδῆματα

67) Ἄννα Κακουδάκη κλινοσκεπάσματα διάφορα.

68) Ι. Βλάχου. ποδιαῖς καὶ μάκτρον κεντητὰ.

69) Καλλιόπη Κονταροπούλου τραπεζομάντιλον κεντητὸν.

Σιδηροδρομικά.

Ἡ προέκτασις τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς τοῦ ἁπ' Ἀθηνῶν εἰς Πάτρας σιδηροδρόμου μέχρι τοῦ κέντρου τῆς πόλεως ἡμῶν, συντελεῖται ἤδη ἀπολύτως καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ ἔχωμεν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἴδωμεν τὸ ἔργον τετελεσμένον πρὸς δόξαν τοῦ τόπου καὶ τῶν ἐπιχειρησάντων αὐτό. Κεφαλὴ τοῦ σιδηροδρόμου τούτου ἐγένετο ἡδη ἡ πλατεία τοῦ τελωνείου, ἡ δὲ εὐρεῖα βορεινὴ αἰμασιὰ ἢ πηχθεῖσα χάριν πολλαπλῶν ἀναγκῶν τῆς πόλεως καὶ τοῦ ἐμπορίου αὐτῆς, δι' ἄδρων δαπανῶν, προωρίσθη εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν χρῆσιν τῆς ἑταιρίας τοῦ σιδηροδρόμου, ὑπὲρ τῆς ἥτο γεγραμμένον ἀνωθεν ὅτι ἡ πόλις ἡμῶν ὀφείλε νὰ θυσιάσῃ τὸ ὠραιότερον καὶ χρησιμώτερον αὐτῆς μέρος καὶ νὰ δαπανήσῃ ἀφειδῶς ἐκ τοῦ ὑστερήματός της. Ἡ μεγαλοφυΐα τῶν νεωτέρων χρόνων συνίσταται εἰς τὴν κάτρωσιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν δ' ἑταιρίαν τοῦ σιδηροδρόμου ἐκπροσωποῦσιν ἄνδρες κεκτημένοι τὴν μεγαλοφυΐαν ταύτην εἰς βαθμὸν ἀξιοζήλον, ἵνα μὴ ἀρίστωσι καὶ τὴν ἡμετέραν πόλιν ἀνεκμετάλλετον. Ἡ πόλις ἡμῶν μὲ τὴν βλάβην τοῦ ἐμπορίου της κατεσκεύασε τὴν βορεινὴν αἰμασιὰν πρὸς ἐπιστάθμευσιν τῶν φορητῶν ἀμαζῶν, αἵτινες μέχρι τοῦδε καταλαμβάνουσι τὰ κεντρικώτερα αὐτῆς σημεῖα· τί πρὸς τὴν ἑταιρίαν ἢ ἀνάγκη αὕτη τῆς πόλεως; αὕτη εὐρίσκει τὸ μέρος ἑτοιμον καὶ τὸ καταλαμβάνει πῆμپουσα τὰς ἀμάξας εἰς τὰς πλατείας καὶ τὰς κεντρικὰς ὁδοὺς: Ἡδὴ ἡ πόλις ἡμῶν κατασκευάζει ἕτερον κρηπιδῶμα πρὸς τὴν μεσημβρινὴν αἰμασιὰν, πρὸς ἐναπόθεσιν τῶν ὀγκωδῶν ἢ ὀγκληρῶν ἐμπορευμάτων, οἷον, λιπασμάτων σιτηλαρίων, λιθῶν κλπ. ἅτινα μέχρι τοῦδε ἐναποτίθενται εἰς τὰ πρὸς περίπατον προωρισμένα μέρη ἢ προέκτασις τοῦ ἄλλου τοῦ ἀπὸ Πατρῶν εἰς Πύργον σιδηροδρόμου θὰ καταλάβῃ αὐρίον καὶ ἐκεῖνο, πέμپουσα τὰ λιπάσματα, τὴν κόπον κτλ. εἰς τὴν ῥίνα τῶν ὠραιότερων συνοικιῶν. Αὐτὸ θὰ εἴπῃ μεγαλοφυΐα τῶν ἡμετέρων χρόνων· νὰ κατασκευάζῃς σὲ πρὸς χρῆσιν σου οἶκον καὶ νὰ τὸν καταλαμβάνῃ καὶ τὸν νέμεται ἄλλος, καὶ τοῦτο ἐν ὀνόματι τοῦ συμφέροντός σου. Χάριν τῶν μεγαλοφυῶν διευθυντῶν τοῦ σιδηροδρόμου μανθάνομεν ὅτι καλεῖται ἡ Δημοτικὴ ἐπιτροπὴ νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν διάβασιν τῆς γραμμῆς ἐξ ἐμποδίων παρενοχλούντων αὐτοὺς καὶ ἀντὶ ἀποζημιώσεων βαρυτάτων. Καὶ ἰδοὺ, ὅτι δὲν ἐγένετο ἐπὶ πεσσαράκοντα ἔτη, ν' ἀρθῇ δηλονότι ἡ οἰκία Μαγκλιβέρα καὶ ἐλευθερωθῇ τὸ ὠραιότερον μέρος τῆς πόλεως ἐκ τῆς ἀσχημίας αὐτῆς, ὅτι δὲν ἐγένετο ἐπὶ τόσα ἔτη διὰ δικῶν πολυθεδῶλων, δι' ἀναφορῶν, δι' ἀξιώσεων κτλ. ἐπιταγχάναται σήμερον χάριν τῆς ἑταιρίας καὶ πρὸς τὸ αὐτῆς συμφέρον. Ἡ πόλις ἡμῶν διὰ ν' ἀρῇ ἐκ τῆς πλατείας τῶν «Τριῶν Συμμάχων» τὸ τελωνειακὸν κατάστημα καὶ καταστήσῃ τὸ μέρος ἐκεῖνο ὅπερ εἶναι τὸ μέτωπον ὡς εἶπεν αὐτῆς ἀντάξιον τῆς θέσεως καὶ τοῦ προωρισμοῦ του, ἀποφασίζῃ νὰ δημιουργήσῃ ἀντὶ 500 χιλ. δραχ. χώρον ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἐφ' οὗ νὰ ἐγερθῇ νέον τελωνειακὸν κατάστημα. Ἡ ἑταιρία, χάρις εἰς τὴν μεγαλοφυΐαν της, ἀνεγείρει ἐπὶ τῆς πλατείας ἐκεῖνης παραπήγματα, ἀραδιάζει βαγόνια, καταλαμβάνει τέλος αὐτὴν καὶ τοῦτο πρὸς τὸ συμφέρον μας.

Καὶ ὅλα αὐτὰ διότι ἡ πόλις ἡμῶν δὲν ἔχει φωνὴν, διότι δὲν ἔχει ἀντιπροσώπους, διότι δὲν ἔχει συνείδησιν τῶν δικαιωμάτων της, διότι ἐνέχει ἄτομα καὶ δὲν ἔχει κοινὸν φρόνημα πεφωτισ-

σμένον και ενεργόν, διαίρεται δὲ ἐν ταῖς γνώμας οὐχὶ ἐπὶ ἰδιῶν διακεκριμένων, ἀλλ' ἐπὶ προσωπικῶν παθῶν καὶ συμφερόντων. Ἐκαστος τὴν ἐκ τοῦ σιδηροδρόμου ὀχλήριον ἠθέλησεν ἢ ἀποπλήσῃ ἐκ τῆς οἰκίας του ἢ τῆς ἀποθήκης του, ἀμα δμως αὐτὴ ἐγκαθιδρύθη εἰς τὴν πλατεία, εἰς τὸ κοινὸν δηλ. κτήμα, ἠέχθη τὰ γενόμενα ἡλιθίως.

Δὲν ἤρκει ἐντούτοις μῆτε ἡ μεγαλοφυΐα τῆς ἐταιρίας, μῆτε ἡ ἡμετέρα ἡλιθιότης ὅπως ὑποκύψωμεν εἰς τὴν δουλείαν τοῦ σιδηροδρόμου, εἶναι νὰ ἐλθῇ ἐπικουρὸς καὶ ἡ Κυβερνητικὴ εὐνοία καὶ αὕτη ἐπιφυλάσσεται ἐλόκληρος διὰ τὴν ἐταιρίαν, καὶ ἡ κυβερνητικὴ συνδρομὴ ἤτις ἐξασκήθη ἐν ὅλῃ αὐτῇ τῇ δυνάμει ὑπὲρ αὐτῆς. Ἡ ἡμετέρα κυβερνήσις χάριν τῆς εὐνοουμένης αὐτῆς ἐταιρίας, ἡ μάλιστ' ἡ χάριν τῶν εὐνοουμένων ἰδρυτῶν καὶ διαχειριστῶν αὐτῆς οὐδένος ἐφείσαστο, μῆτε τοῦ συμφέροντος τῆς πόλεως, μῆτε τῶν εὐλόγων παραστάσεων αὐτῆς, μῆτε τῶν δικαίων ἀξιώσεων τοῦ ἐμπορίου, μῆτε τῆς φιλοκαλίας τοῦ τόπου· εὐτοχέως ἄς λογιώμεν ἐαυτοὺς ὅτι δὲν κατέβη ἀκόμη εἰς τὴν ἐταιρίαν νὰ καταλάβῃ τὰς οἰκίας μας, διότι ἐν τῇ ἡμετέρᾳ διανοήσῃ νὰ πράξῃ τοῦτο, ἐστὶ βεβαίον ὅτι θὰ τὸ κατορθώσῃ διὰ τῆς μεγαλοφυΐας τῆς, διὰ τοῦ πρὸς αὐτὴν ἔρωτος τῆς κυβερνήσεως καὶ διὰ τῆς ἡμετέρας ἡλιθιότητος.

Μέχρι τοῦδε διαίρουται εἰςεῖαι αἱ γνώμαι παρ' ἡμῖν περὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς προσγενηθησομένης ζημίας τῇ πόλει ἐκ τῆς προεκτάσεως τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, δὲν θὰ παρέλθῃ ἐντούτοις ἀκόμη πολλὸς χρόνος καὶ μία θέλει ὑπάρχει παρ' ἡμῖν γνώμη περὶ τοῦτου, ὅτι δηλονότι ἡ πόλις ἀρεθὴ νὰ θυσιάσῃ εἰς μίαν ἐταιρίαν ἢ νὰ διευθύνουν μεγαλοφυΐς χαυψιγοχανίται καὶ ἢν εὐνοίῃ ἡ κυβερνήσις τοῦ κ. Τρικούπη ὑπερμέτρως. Ἀλλὰ δὲν ἔπρεπε νὰ κρίνωμεν ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τὰ πράγματα ἐκεῖνα ἅτινα γενόμενα οὐκ ἀπογίνονται.

Ἡ τύχη τῆς πόλεως κατεδείχθη ποῖα τις ἔσεται. Ἐρμῶν τῶν ἐπιστῶν ἐκμεταλλευτῶν οἵτινες μᾶς ἠγνόησαν ὅτι εἰμὲν ἐκμεταλλεύσιμοι.

Εἰς ἐπίμετρον δημοσιεύομεν καὶ τὸ κατωτέρω τηλεγράφημα ὅπου μόνον τὸ μοιδιαμα θέλει φέρει εἰς τὰ χεῖλη τῆς ἐταιρίας καὶ εἰς τὰ τῆς Κυβερνήσεως.

—(—)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἀθήναι

Διαταχθεῖσα προέκτασις γραμμῆς σιδηροδρόμου πέραν οἰκίας Μαγκλιτέρα μέχρι Διμεναρχείου καταστρέφει συμφέροντα καὶ δικαιώματα ἡμῶν παροδίων. Ἡ ἐμπροσθεν οἰκία ἡμῶν αἰμασιὰ ἀσφαλεῖς δαπάναις καὶ ἡμῶν κατεσκευάσθη, ἐπ' αὐτῆς ἐνεργούνται πᾶσαι σχεδὸν φορτώσεις καὶ ἐκφορτώσεις ἐμπορευμάτων πόλεως, ἐδαφος αἱμασιὰς ἐπιφαλές ἐκ προσθέτων γωμάτων ἀποτολῶσθαι, δεχόμενον βάρος σιδηροδρόμου καταστήσει οἰκία ἡμῶν ἐπιφαλεῖς καὶ ἀκατοικήτους διὰ τὰς ἐκ καπνοῦ ἐνοχλήσεις καὶ ἐκ βάρους σιδηροδρόμου δονήσεις του.

Προέκτασις δὲν ἐξυπερετεῖ συμφέροντα πόλεως, ἀφοῦ ἐγγύτατα καὶ ἐπὶ τοῦ λιμένος τυγχάνει σταθμῆς του πλησίον οἰκίας Μαγκλιτέρα.

Διατάξατε ἀναστολὴν περαιτέρω προεκτάσεως.

Εὐπειθέστατος

Μ. Γερούσης

Γ. Φ. Γουδ. Λεῦς

Βάρρ. καὶ Σα

Μ. Μαιλτίος

Β. Ραφτόπουλος

Στεφ. Πιτζάλης

Ἐπειὶ σὺ δὲ οὐκ ἔχουσιν τὴν πρώτην ἡ ἐταιρία του σιδηροδρόμου θέλουσα νὰ καταλάβῃ χώρον εἰς τὴν κατὰ τὴν ἀρκτικήν αἰμασιὰν ἰδιοκτησίαν τῶν κληρονόμων Μαγκλιτέρα, πρὸς ἐπέκτασιν τῆς γραμμῆς, εὔμεν ἰσχυρὰν ἀντίστασιν ἐκ μέρους τῶν

κληρονόμων τούτων, γυναικῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Ἐνῶ ἡ περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐταιρίας, τοῦ νὰ διελθῇ διὰ τῆς ἰδιοκτησίας ἐκεῖνης, ἀμφισβήτησις ἤρτητο ἀκόμη ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ἡ ἐταιρία σήμερον δι' ἐργατῶν τῆς ἐνισχυομένων ὑπὸ χωροφυλάκων, ἠθέλησε νὰ καταλάβῃ τὸ μέρος ἐκεῖνο βίαια. Αἱ ἰδιοκτήτριαι διὰ φωνῶν καὶ λίθων ἐξεδίωξαν τοὺς ἐργάτας, ἔσχον δὲ τὸ θάρρος, ἐν τῇ συναισθήσει τοῦ δικαίου τῶν, νὰ ἀπειλήσωσι καὶ αὐτὴν τὴν ἐνοπλὸν δύναμιν καὶ νὰ προστατεύσωσι τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν κατὰ τῆς αὐθαριετοῦ ἐνεργείας τῆς Ἐταιρίας καὶ τῆς παρανόμου παρεμβάσεως τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ θορυβώδης αὕτη σκηνὴ προσεῖλκυσε πολλὸν πλῆθος ἀνθρώπων οἵτινες μετ' οἴκτου ἐθεώοντο τὰ γενόμενα καὶ ζωηρὸν ἐδείκνυνον ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῶν καταπιεζομένων γυναικῶν. Ὅα συνῆβαινον δι' ἴσως σοδαρώτερα ἀτοπα ἐὰν ἡ χωροφυλακὴ καταχρωμένη τῆς δυνάμεως τῆς ἠθέλει προσεῖ περαιτέρω ἐν τῇ προστασίᾳ τῆς Ἐταιρίας. Τὸ σκάνδαλον ὑπῆρξε μέγα καὶ ὁ ἐκ τούτου κίνδυνος μεγαλύνετο. Ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ οφείλει νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως ταύτης διὰ νὰ καταδειχθῇ πῶς ἡ Ἐταιρία ἔχει συσιπικουρον ἐν τῇ παρανόμῳ ἐνεργείᾳ τῆς τὴν ἐνοπλὸν δύναμιν, παρὰ τῶν διετάχθησαν οἱ χωροφυλάκες νὰ ἐνισχύσωσιν τὴν αὐθαριεσίαν καὶ τὴν αὐτοδικίαν, κατὰ συνέπειαν δὲ τοῦτο ὁ ὑπεύθυνος τοῦ νὰ προπληκισθῶσιν δημοσίᾳ ὑπὸ γυναικῶν οἱ ἄνδρες τῆς χωροφυλακῆς, πρὸ παντὸς δὲ νὰ ζητηθῇ ἀπολογία ὑπὸ τοῦ ἐνωματάρχου Ἀφροντάκη ὅστις ἔκρινεν ἐκ τῶν καθηκόντων του νὰ ἐξυβρίσῃ δημοσίᾳ δεινῶς ἐντίμους γυναῖκας ὑπερασπιζομένας τὰ ἀπειλούμενα δικαιώματά των, καὶ νὰ ἐξεγείρῃ κατ' αὐτοῦ τὴν κοινὴν ἀγανάκτησιν.

Κρίσις ἐν τῇ σταφίδαγορᾷ.

Οἱ ἐν Λονδίνῳ ἀντιπρόσωποι εἴκοσι περίπου ἐμπορικῶν οἰκῶν τῆς ἐκεῖ σταφίδαγορᾶς ἀνυψήσαντες τὴν παρελθούσαν παρασκευὴν πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ ἐνταῦθα Ἐμπορικοῦ Συλλόγου κ. Δ. Στάμον μακρὸν τηλεγράφημα, δι' οὗ συνιστῶσι, διὰ τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου, πρὸς τοὺς ἐν Ἑλλάδι ἐμπορευομένους τὴν σταφίδα, τὴν προσωρινὴν ἀναστολὴν τῶν φορτώσεων, ὡς μόνον μέσον ἀποσοφίσεως τῆς ἐπικειμένης κρίσεως ἐπὶ τῆς σταφίδαγορᾶς. Συνεπεία τοῦ τηλεγραφήματος τούτου ὁ κ. Πρόεδρος συνεκάλεσε τὴν Σύλλογον εἰς συνεδρίαν εἰς ἣν ὑπέβαλε τὴν γνώμην τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἐμπόρων. Ὁ Σύλλογος συζητήσας τὴν γνώμην ταύτην, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰς κρίσεις περιστάσεις εἰς ἃς διατελεῖ ἐν γένει ἡ σταφίς εἰς τὰς ἀγορὰς τῆς παραγωγῆς καὶ τὰς τῆς καταναλώσεως, εὔρεν αὐτὴν κατ' ἀρχὴν ὀρθήν, ἀλλ' ἔκρινεν ὅτι οὐδὲν εἴχε μέσον ἵνα τὴν ἐπιβάλλῃ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους. Ἐκρέσθη ὅθεν ὁ Σύλλογος εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ γνωστὴν τὴν ἰδέαν τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἐμπορευομένων καὶ ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰ περίε μέρη, ἐπαφῆσας ἐκάστῳ τὴν ἐκτίμησιν αὐτῆς καὶ τὴν πραγματοποιήσιν τῆς.

Καὶ τὸ διάβημα τοῦτο τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ μαρτυρεῖ ἐπιπροσθέτως περὶ τῆς κρισιμότητος τῆς θέσεως τοῦ προϊόντος ἡμῶν, ἥτις ἄλλως τε προέκυψεν ἤδη καὶ ἐξ ἄλλων εἰς τὴν ἐμπορικὴν συνείδησιν ἐμφανῶς. Πολλοὶ ἐντούτοις ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν ἀμφισβάλουσι περὶ τοῦ ἀποτελεσματικοῦ τοῦ ἐκ Λονδίνου προτεινομένου μέτρου καὶ περὶ τοῦ ἐφικτοῦ αὐτοῦ. Καὶ περὶ τοῦτου μὲν εὐλόγως ἀμφισβάλουσι, διότι ἡ συνειδήσις ἐπὶ τοῦ παρομοίου ἀντικειμένου εἶναι εἰς ἄκρον δυσχερὴς ἂν ὅχι καὶ πάντα ἀδύνατος. Ἡ ἀναστολὴ τῶν φορτώσεων διὰ νὰ ἔχῃ ἀποτελέσματα τινὰ ἐπὶ τῆς τύχης τῆς σταφίδος, πρέπει νὰ ᾔνε γενικὴ, ἀλλὰ τοιαύτη εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιτευχθῇ, καθ' ὅσον τὰς φορτώσεις ἐπισπεύδουσι καὶ καθιστῶσι σχεδὸν ἐπιβλητικὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἀποστολῶν χρήζοντι

ἀμέσους ἐκπληρώσεως· ὀλίγοι δύνανται ν' ἀνταποκριθῶσι δι' ἄλλων μέσων, ἢ τῆς ἀποστολῆς σταφίδος, εἰς τὰς ὑποχρεώσεις ἃς ἀνέλαβον πρὸς τὰς ἀγορὰς τῆς καταναλώσεως. Τὸ ἐμπόριον τοῦ εἰδους τούτου δὲν εὔρεται συγκεντρωμένων εἰς ὀλίγας χεῖρας, οὐδ' εἰς ἐμπορικοὺς οἴκους ἐκ συστήματος ἐμπορευομένους τὴν σταφίδα, ἵνα ἡ συνειδήσις ἐπιβληθῇ πλήρως καὶ ἀποτελεσματικῇ, ἔκαστος δὲ τῶν ἀποστολῶν, κανονίζει τὴν ἐνεργείαν του κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ περιστάσεις, τὰς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ ὑποχρεώσεις καὶ τὰς ἀτομικὰς ἐπιβλέψεις του.

Ἀλλ' ἄραγε τὸ μέτρον τῆς ἀναστολῆς τῶν φορτώσεων καὶ ἂν ᾔτο ἐφικτόν, θὰ εἴγε μόνιμα καὶ γενικὰ ἀποτελέσματα; Καὶ τοῦτο εἶναι λίαν ἀμφίβολον. Ἡ ἀναστολὴ τῶν φορτώσεων βεβαίως θὰ ἐκαλλυτέρει τὴν θέσιν τοῦ ἐν ταῖς ἀγοραῖς τῆς καταναλώσεως εὐρίσκομένου ἤδη πράγματος καὶ τοῦτο πρὸς καιρὸν· ἀλλ' ἡ γενικὴ θέσις τοῦ εἰδους κατ' οὐδένα τρόπον ἠθέλει μεταβληθῇ ἐπὶ τὸ βέλτιον. Ἡ τύχη τοῦ εἰδους δὲν ἐξαρτᾶται ποσῶς ἢ ἐλάχιστον ἐκ τεχνικῶν συνδυασμῶν, κανονίζεται δὲ ὑπὸ περιστάσεων ἀνεξαρτήτων πάσης ἐπινοίας. Τὴν τύχην τῆς ἡμετέρας σταφίδος φέτος ὁ κανονισμὸς πρῶτῳ τῶν ποσῶν τῆς ἐσοδείας καὶ αἱ ἰδιαιτέρας περιστάσεις τῶν σταφίδαγορῶν ἐν τοῖς τόποις τῆς καταναλώσεως. Ἐπ' ὅσον εἶναι βεβαιωμένον ὅτι τὸ ποσὸν τῆς ἐσοδείας ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ τὰς ἀνάγκας τῆς καταναλώσεως, ὅτι ἡ ἀγορὰ τῆς σταφίδος ἐν Γαλλίᾳ διατελεῖ ὑπὸ δυσμενεστάτους πρὸς τὴν σταφίδα ὁρους, ὅτι ἡ ποιότης τῆς ἐσοδείας δὲν εἶναι κατὰ πάντα ἀμειπτος, ὅτι τέλος ἡ κερδοσκοπία ἀποιεθαρρημένη δὲν τολμᾷ νὰ προσβῇ εἰς πράξεις τολμηράς, οὐδὲν μέσον δύνανται ν' ἀναστειλῇ τὴν ἐκπτώσιν τῶν τιμῶν· τὸ ἡμέτερον ὅθεν προτὶν θὰ ὑποκύβῃ εἰς τοὺς ἀκάμπτους νόμους τῆς ἀνάγκης. Ἡ τύχη τῆς ἡμετέρας σταφίδος ἤρτηται ἐκ τῆς βιομηχανίας, ἥτις δύναται νὰ καταναλώσῃ ὅτι ὑπερβάλλει τὴν συνήθη καταναλώσιν· ἀλλ' εἴπομεν ὅτι ἐν Γαλλίᾳ ὅπου ἡ βιομηχανία δύναται ν' ἀποβῇ μέγας καταναλωτὴς, ἡ ἡμετέρα σταφίς διατελεῖ ὑπὸ δυσμενεῖς περιστάσεις· διὰ νὰ καταστήσωμεν αὐτὰς εὐμενεῖς πρέπει νὰ μετριάσωμεν τὰς ἀξιώσεις μας. Τὸ μέτρον τοῦ μετριάσμου τοῦτου, ἵνα ἀφ' ἐνός δι' αὐτοῦ ἀνοιχθῶσιν αἱ ἐστὶαι τῆς καταναλώσεως καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀποφύγῶσιν οἱ κάτοχοι μεγαλητέρας ζημίας, ἐναπόκειται εἰς τὴν ὀρθοπροσύνην τῶν ἡμετέρων μεγαλεμπόρων.

— Ὁ ἱεροκλέους κ. Ἡλίας Βλάχοπουλος ἐμὴ λήσῃ τὴν προσεχῇ Κυριακὴν ἐν τῷ ἐνταῦθα ἱερῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου.

Ο

Δ. ΓΚΟΤΖΑΣ

Εἰς τὸ ῥακοπωλεῖον

Δ. ΧΡΥΣΟΠΟΥΛΟΥ

κατασκευάζει Σμυρναϊτικὰς

ΛΟΥΚΟΥΜΑΔΕΣ

καθ' ἐκάστην καὶ οἱ προσερχόμενοι θὰ εὐρίσκωσι περιποίησιν καὶ ἄκρον καθαριότητα. — Δέχεται δὲ καὶ παραγγελίας ἐξ οἰκῶν διὰ τὰς ἐορτάς, εἰδοποιούμενος πρὸς τοῦτο ἐκ τῆς προτεραιας.

Εἰς τὸ τυπογραφεῖον τοῦ «Φορολογουμένου» πωλεῖται ἡ νεωστὶ ἐκδοθεῖσα «Ἱστορία τῶν Πατρῶν» ὑπὸ Στεφ. Ν. Θωμοπούλου ἀντὶ δραχ. 5.